

**Pendakwa Raya Iwn Abu Bakar bin Musa**

A

MAHKAMAH TINGGI (JOHOR BAHRU) — PERBICARAAN  
JENAYAH NO 45–51 TAHUN 2007 DAN 45–48 TAHUN 2008  
AZAHAR MOHAMED H  
2 DECEMBER 2009

B

*Undang-Undang Jenayah — Kanun Keseksaan — s 302 — Bunuh — Tertuduh didakwa membunuh mangsa berumur 15 tahun — Sama ada elemen-elemen di bawah s 302 dibuktikan — Sama ada kes prima facie dibuktikan di akhir kes pendakwaan — Sama ada tertuduh berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah terhadap pertuduhan*

C

*Undang-Undang Jenayah — Kanun Keseksaan — s 376 — Rogol — Tertuduh didakwa merogol sebelum membunuh mangsa berumur 15 tahun — Sama ada keseluruhan keterangan mengikut keadaan membuktikan kes prima facie di akhir kes pendakwaan — Sama ada tertuduh berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah terhadap pertuduhan*

D

E

Tertuduh dituduh atas dua pertuduhan. Pertuduhan pertama adalah atas kesalahan membunuh dengan menyebabkan kematian si mati di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('Kanun') manakala pertuduhan kedua adalah atas kesalahan merogol si mati di bawah s 376 Kanun. Si mati merupakan seorang pelajar sekolah berumur 15 tahun yang sedang dalam perjalanan ke sekolah semasa kejadian tersebut berlaku. Mayatnya yang masih berpakaian seragam sekolah dijumpai di dalam sebuah longkang. Pihak pendakwaan mengemukakan keterangan SP4, kawan tertuduh yang berada bersama-sama tertuduh semasa kejadian tersebut. Menurut SP4, tertuduh telah mengekori si mati sehingga ke sebuah perhentian bas dan telah kemudiannya mencuba untuk mengganggu si mati sehingga mereka terjatuh ke dalam longkang. Sejurus kemudian dia melihat tertuduh keluar dari longkang tersebut tetapi tidak nampak si mati keluar dari longkang tersebut. Isu yang perlu diputuskan oleh mahkamah adalah sama ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie berkaitan dengan pertuduhan-pertuduhan yang dikenakan terhadap tertuduh sejajar dengan peruntukan s 180(1) Kanun Prosedur Jenayah. Mahkamah perlu membuat satu penilaian maksimum terhadap semua keterangan yang telah dikemukakan.

F

G

H

I

**Diputuskan,** mensabitkan tertuduh dan menghukumnya dengan hukuman mati untuk pertuduhan pertama dan penjara 20 tahun dan 15 sebatan untuk pertuduhan kedua:

- (1) Mayat si mati telah dicamkan di tempat kejadian dan identitinya tidak

- A dipertikaikan. Oleh yang demikian elemen pertama s 302 Kanun, bahawa si mati telah meninggal dunia, telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan (lihat perenggan 10).
- B (2) Keterangan SP4 jelas menunjukkan bahawa tertuduh merupakan orang terakhir yang dilihat bersama-sama si mati. Malahan perbuatan tertuduh juga merupakan punca si mati jatuh ke dalam longkang tersebut dan yang lebih penting lagi tertuduh turut berada bersama si mati semasa di dalam longkang itu pada masa yang berkenaan. Keterangan forensik turut menyokong kehadiran tertuduh di mana DNA tertuduh telah diperoleh dari bahagian pubik si mati. Oleh itu, keterangan ikut keadaan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan membuktikan tanpa apa-apa keraguan bahawa tertuduh yang menyebabkan kematian si mati (lihat perenggan 14–15 & 26).
- C
- D (3) Penekanan dalam s 300(d) Kanun adalah sifat tindakan tertuduh yang amat merbahaya dan bahawa ia akan besar kemungkinan menyebabkan kematian. Pengetahuan dalam konteks s 300(d) adalah pengetahuan secara umum dan bukannya pengetahuan yang khusus dan setiap orang yang waras hendaklah dianggap mempunyai pengetahuan sehingga sesuatu tahap dan setiap orang tidak terkecuali. Tertuduh juga hendaklah dianggap mengetahui sifat dan akibat perbuatannya (lihat perenggan 29).
- E
- F (4) Walaupun tiada keterangan secara terus namun, menurut keterangan ikut keadaan secara keseluruhannya dan setelah meneliti semua keadaan kes ini, mahkamah mendapati pihak pendakwaan telah berjaya mewujudkan suatu kes prima facie terhadap tertuduh bagi pertuduhan pertama dan kedua (lihat perenggan 33–34 & 44).
- G (5) Setelah menimbang dan memperhalusi dengan teliti pembelaan tertuduh, mahkamah mendapati pembelaan tertuduh langsung tidak menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kedua-dua pertuduhan. Oleh yang demikian tertuduh didapati bersalah dan disabitkan dengan kesalahan-kesalahan tersebut (lihat perenggan 56–57).
- H **[English summary]**  
The accused was charged for two offences. The first charge was for an offence of murder causing the death of the deceased under s 302 of the Penal Code ('Code') whereas the second charge was for the offence of raping the deceased under s 376 of the Code. The deceased was a student of the age of 15 who was on her way to school when the incident took place. Her corpse which was still clothed in school uniform, was found in a drain. The prosecution adduced the evidence of SP4, a friend of the accused who was with the accused when the incident took place. According to SP4, the accused had followed the deceased up to a bus stop and had thereafter tried to harass the
- I

deceased causing them to have fallen into the drain. Shortly thereafter, SP4 saw the accused coming out of the drain but did not see the deceased coming out of the drain. The issue to be determined by the court was whether the prosecution was successful in establishing a prima facie case to the charges imposed on the accused in line with the provision of s 180(1) of the Criminal Procedure Code. The court had to undertake a maximum evaluation of all the evidence adduced.

**Held**, convicting the accused and sentencing him with death for the first charge and 20 years of imprisonment and 15 strokes for the second charge:

- (1) The body of the deceased was identified at the place of the incident and her identity was not disputed. Therefore the first element of s 302 of the Code, that the deceased was dead, had been established by the prosecution (see para 10).
- (2) SP4's testimony clearly showed that the accused was the last person seen with the deceased. In fact, the acts of the accused was also the reason why the accused fell into the drain and more importantly the accused had been with the deceased in the drain at the material time. The forensic evidence also supported the presence of the accused where the DNA of the accused was obtained from the pubic area of the deceased. Therefore, the circumstantial evidence adduced by the prosecution established without any doubt that the accused caused the death of the deceased (see paras 14–15 & 26).
- (3) The emphasis in s 300(d) of the Code was the nature of the acts of the accused which were dangerous and there was a high probability that it would cause death. The knowledge in the context of s 300(d) was a general knowledge and not a special knowledge and every reasonable man is presumed to have the knowledge to a certain degree and no one is exempted. The accused was also presumed to have known of the nature and consequences of his act (see para 29).
- (4) Although there was no direct evidence, however, pursuant to the circumstantial evidence on the whole and after assessing all the circumstances of the case, the court found that the prosecution had successfully established a prima facie case against the accused for the first and second charges (see paras 33–34 & 44).
- (5) Upon weighing and carefully considering the defence of the accused, the court found that the defence of the accused had not raised any reasonable doubt on both charges. Therefore the accused was found guilty and convicted for the offences (see paras 56–57).]

**Nota-nota**

Untuk kes-kes mengenai s 302 Kanun Keseksaan, lihat 4 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2005 Reissue) perenggan 1520–1579.

- A Untuk kes-kes mengenai s 376 Kanun Keseksaan, lihat 4 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2005 Reissue) perenggan 1693–1718.

**Kes-kes yang dirujuk**

- Ahmad Najib bin Aris v PP* [2009] 2 MLJ 613, MP (dirujuk)
- B *Idris v PP* [1960] MLJ 296, MR (diikut)
- Kenneth Fook Mun Lee v PP* [2007] 2 MLJ 130; [2006] 4 CLJ 359, MP (dirujuk)
- Mat v PP* [1963] MLJ 263, MT (dirujuk)
- Mohamad Radhi Yaakob v PP* [1991] 3 MLJ 169; [1991] 3 CLJ 2073, MA (dirujuk)
- C *Mohamed Jusoh bin Abdullah & Anor v PP* [1947] MLJ 130, MT (dirujuk)
- PP v Kenneth Fook Mun Lee (No 2)* [2003] 3 MLJ 581, MT (dirujuk)
- PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2005] 6 AMR 203, MP (dirujuk)
- D *PP v Saimin & Ors* [1971] 2 MLJ 16 (dirujuk)
- Rex v Kenneth John Ball* (1951) 35 Cr App R 164 (dirujuk)
- State v Dulal Hazra & Anor* 1987 Cr LJ 857 (dirujuk)

**Undang-undang yang dirujuk**

- E Kanun Keseksaan ss 300, 300(d), 302, 376
- Kanun Prosedur Jenayah ss 180(1), 182A
- Ian Shang Kuan Chou Chuen (Juanita bt Mohd Said with him) (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwaan.*
- F *Norman J Fernandez (C Sukumaran & Co) bagi pihak tertuduh.*

**Azahar Mohamed H:**

- G [1] Syafiqah bt Mohamad Borhan (si mati), adalah anak sulung kepada En Mohamed Borhan Awang (SP12) dan Puan Norah Abu Bakar (SP11). Si mati pada masa itu bersekolah di tingkatan 3, sesi petang, di Sekolah Menengah (P) Sultan Ibrahim, Johor Bahru. Pada 25 Januari 2006 si mati meninggalkan rumah jam lebih kurang 5.45 pagi untuk pergi ke sekolah kerana untuk menghadiri aktiviti sekolah sempena persaraan pengetua sekolah pada hari tersebut. Pada awal pagi itu si mati keluar daripada rumah dengan berpakaian seragam sekolah serta membawa beg sekolah dengan berjalan kaki menuju ke perhentian bas yang tidak jauh dari situ. Selepas daripada itu, si mati tidak lagi pulang ke rumah. Pada 27 Januari 2006, mayat si mati yang masih berpakaian seragam sekolah dijumpai di dalam sebuah longkang di Jalan Padi Huma 1, Bandar Baru Uda, Johor Bahru berhampiran rumah Encik Hamdan Angullia (SP15).
- I

[2] Lanjutan penemuan mayat si mati, pihak polis telah menjalankan penyiasatan. Tidak berapa lama selepas itu, Abu Bakar bin Musa ('tertuduh') telah ditangkap pada 16 Februari 2006 dan kemudiannya dituduh di mahkamah dengan dua pertuduhan. Pertuduhan pertama menyatakan bahawa tertuduh telah melakukan kesalahan membunuh dengan menyebabkan kematian si mati. Butir-butir pertuduhan pertama adalah seperti berikut:

*Pertuduhan pertama*

Bahawa kamu antara 25 Januari 2006, jam lebih kurang 5.45 pagi dan 27 Januari 2006, jam lebih kurang 3.30 petang, di dalam longkang, Jalan Padi Huma 1, Bandar Baru Uda, dalam daerah Johor Bahru, dalam Negeri Johor Darul Takzim, telah melakukan kesalahan membunuh dengan menyebabkan kematian Syafiqah binti Mohamad Borhan K/P No: 910605-01-5786, dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh di hukum di bawah Seksyen 302 Kanun Keseksaan.

[3] Manakala pertuduhan kedua menyatakan bahawa di tempat dan masa yang sama seperti yang dinyatakan dalam pertuduhan pertama, tertuduh telah merogol si mati. Butir-butir pertuduhan kedua adalah sebagaimana yang berikut.

*Pertuduhan kedua*

Bahawa kamu di antara 25 Januari 2006 jam lebih kurang 5.45 pagi dan 27 Januari 2006 jam lebih kurang 3.30 petang di dalam longkang, Jalan Padi Huma 1, Bandar Baru Uda di dalam daerah Johor Bahru, di dalam Negeri Johor Darul Ta'zim, telah merogol SYAFIQAH BINTI MOHAMAD BORHAN (No K/P: 910605-01-5786) dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah Seksyen 376 Kanun Keseksaan dan boleh di hukum di bawah seksyen yang sama.

[4] Di sepanjang perbicaraan, pihak pendakwaan telah memanggil 16 orang saksi bagi membuktikan kedua-dua pertuduhan terhadap tertuduh.

[5] Seksyen 302 Kanun Keseksaan ('KK') memperuntukkan hukuman bagi kesalahan membunuh orang. Manakala elemen-elemen kesalahan membunuh orang dinyatakan dalam s 300 KK seperti yang berikut:

Except in the cases hereinafter excepted, culpable homicide is murder, if the act by which the death is caused is done with the intention of causing death, or

Secondly — If it is done with the intention of causing such bodily injury as the offender knows to be likely to cause the death of the person to whom the harm is caused, or

- A** Thirdly — If it is done with the intention of causing bodily injury to any person, and the bodily injury intended to be inflicted is sufficient in the ordinary course of nature to cause death, or
- B** Fourthly — If the person committing the act knows that it is imminently dangerous that it must in all probability cause death, or such bodily injury as is likely to cause death, and commits such act without any excuse for incurring the risk of causing death, or such injury as aforesaid.
- C** [6] Di akhir kes pendakwaan, mahkamah perlu memutuskan sama ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie berkaitan dengan pertuduhan-pertuduhan yang dikenakan terhadap tertuduh sejajar dengan peruntukan s 180(1) Kanun Prosedur Jenayah ('KPJ'). Bagi tujuan ini, mahkamah perlu membuat satu penilaian maksimum terhadap semua keterangan yang telah dikemukakan sebagaimana yang diterangkan dalam kes
- D** *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2005] 6 AMR 203 di mana Mahkamah Persekutuan telah menjelaskan bagaimana sesuatu kes prima facie ditentukan, iaitu seperti yang berikut:
- E** For the guidance of the courts below, we summarise as follows the steps that should be taken by a trial court at the close of the prosecution's case:
- F** (a) the close of the prosecution's case, subject the evidence led by the prosecution in its totality to a maximum evaluation. Carefully scrutinise the credibility of each of the prosecution's witnesses. Take into account all reasonable inferences that may be drawn from that evidence. If the evidence admits of two or more inferences, then draw the inference that is most favourable to the accused;
- G** (b) ask yourself the question: If I now call upon the accused to make his defence and he elects to remain silent am I prepared to convict him on the evidence now before me? If the answer to that question is 'Yes', then a prima facie case has been made out and the defence should be called. If the answer is 'No' then, a prima facie case has not been made out and the accused should be acquitted;
- H** (c) after the defence is called, the accused elects to remain silent, then convict; and
- (d) after defence is called, the accused elects to give evidence, then go through the steps set out in *Mat v Public Prosecutor* [1963] MLJ 263.
- I** [7] Untuk membuktikan kes prima facie di bawah s 302 KK, pihak pendakwaan mestilah membuktikan semua elemen penting yang berikut:
- (a) Si mati telah meninggal dunia dan kematian akibat daripada kecederaan yang dialaminya;

- (b) Kematian si mati disebabkan oleh perbuatan tertuduh; A
- (c)(i) Tindakan tertuduh yang menyebabkan kematian si mati itu dilakukan dengan niat untuk menyebabkan kematian, atau
- (ii) Tindakan tertuduh itu dibuat dengan niat untuk menyebabkan kecederaan tubuh badan si mati sebagaimana yang diketahui oleh tertuduh berkemungkinan menyebabkan kematian si mati yang dikenakan kecederaan itu, atau B
- (iii) Tindakan tertuduh dibuat dengan niat untuk menyebabkan kecederaan tubuh badan si mati dan kecederaan tubuh badan itu adalah mencukupi dalam keadaan biasa untuk menyebabkan kematian, atau C
- (iv) Tertuduh mengetahui bahawa perbuatannya adalah sangat ketara merbahaya sehinggakan ia berkemungkinan akan menyebabkan kematian, dan tertuduh melakukan tindakan tersebut tanpa sebarang alasan untuk mengambil risiko menyebabkan kematian atau kecederaan seperti yang dinyatakan. D
- [8] Dalam kes ini, pihak pendakwaan bergantung kuat kepada peruntukan para (d) s 300 KK yang menyatakan bahawa mematikan orang dengan salah ialah membunuh orang jika orang yang melakukan perbuatan itu mengetahui bahawa perbuatan itu adalah sebegitu sekali berbahaya hingga mungkin sekali menyebabkan kematian. Dapat dilihat bahawa unsur niat bukanlah elemen yang diperlukan dalam para (d) s 300. Adalah jelas bahawa penekanan dalam s 300(d) adalah sifat tindakan tertuduh yang amat merbahaya dan bahawa ia akan besar kemungkinan menyebabkan kematian. E
- [9] Sekarang mahkamah akan membincangkan setiap satu elemen bagi kesalahan membunuh terhadap tertuduh. F
- Syafiqah bt Mohamad Borhan telah meninggal dunia* G
- [10] Si mati dilaporkan hilang oleh SP11 pada 25 Januari 2006 sebagaimana Tampoi Report 1355/06 (P40). Mayat si mati telah dicamkan di tempat kejadian oleh SP11 dan SP12. Mayat turut dicamkan sekali lagi oleh SP12 di Rumah Mayat, Hospital Sultanah Aminah pada hari bedah siasat dijalankan. Identiti si mati tidak dipertikaikan. Keterangan Dr Siew Sheue Feng, pakar forensic patologi (SP5) mengesahkan bahawa sebab kematian si mati adalah 'consistent with immersion'. Punca kematian ini akan dibincangkan dengan lebih mendalam dan terperinci lagi kemudian dalam penghakiman ini. Dengan yang demikian, mahkamah berpuashati bahawa elemen pertama ini telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan. H
- I

**A** *Perbuatan tertuduh menyebabkan kematian Syafiqah bt Mohamad Borhan*

**B** [11] Kini mahkamah beralih kepada elemen bahawa kematian si mati diakibatkan oleh perbuatan tertuduh. Elemen yang penting ini berkait dengan isu 'actus reus'. Encik Norman J Fernandez, peguam yang bijaksana yang mewakili tertuduh telah berhujah bahawa tidak ada keterangan yang mencukupi untuk mengkaitkan perbuatan tertuduh yang menyebabkan kematian si mati. Sebaliknya Encik Ian Shang Kuan timbalan pendakwa raya ('TPR') yang bijaksana telah menghujahkan bahawa berdasarkan semua keterangan yang ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan bahawa **C** perbuatan tertuduh yang menyebabkan kematian tersebut. TPR menambah kata bahawa dalam keadaan kes ini tiada siapa lain menyebabkan kematian si mati, melainkan tertuduh sendiri.

**D** [12] Pada peringkat ini mahkamah kira perlu untuk merujuk kepada keterangan Mohd Raziz bin Ruslan Supra Maniam, kawan tertuduh (SP4). Oleh kerana keterangan saksi ini penting, diperturunkan di sini, antara lain, apa yang dikatakan oleh saksi sewaktu pemeriksaan utama:

**E** Pada 25.1.2006 jam lebih kurang 5 pagi saya berada di Bandar Baru UDA.

Pada masa itu saya bersama-sama seorang yang bernama Abu Bakar Musa. Abu Bakar Musa sekarang berada dalam kandang Mahkamah.

Saya telah mengenali tertuduh tldak berapa lama sebelum had kejadian iaitu 25.1.2006.

**F** Pada pagi itu saya bersama tertuduh hendak meragut di sekitar Bandar Baru UDA. Pada pagi itu saya dan tertuduh ada terserempak dengan seorang perempuan. Saya dan tertuduh tidak mengenali perempuan itu.

**G** Semasa itu perempuan tersebut berpakaian seragam sekolah. Sekiranya ditunjukkan gambar saya tidak boleh camkan gambar perempuan tersebut

Apabila kami terserempak dengan perempuan tersebut, tertuduh mengajak saya mengekori perempuan itu. Saya dan tertuduh telah mengekori perempuan tersebut.

**H** Kami telah mengekori perempuan itu sehingga di hadapan sebuah Sekolah Rendah. Perempuan itu telah berhenti dan duduk di sebuah kerusi berdekatan dengan Perhentian Bas. Tertuduh kemudian menyuruh saya menghampiri perempuan tersebut tetapi saya enggan.

**I** Tertuduh kemudian telah menghampiri perempuan tersebut dan tertuduh telah duduk di sebelah perempuan itu. Selepas itu perempuan tersebut telah berlari ke arah satu pokok kelapa di tepi sebuah rumah.

Melihat perempuan itu berlari, saya menghampiri tertuduh dan tertuduh mengajak saya pergi menghampiri perempuan tersebut tetapi saya enggan. Saya nampak tertuduh pergi menghampiri perempuan tersebut.

Apabila tertuduh menghampiri perempuan tersebut, saya nampak sebelah tangan tertuduh berpaut pada batang pokok kelapa dan sebelah tangan memaut leher perempuan tersebut.

A

Kemudian saya nampak tertuduh menarik perempuan itu dan kedua-dua mereka jatuh ke dalam longkang yang berdekatan dengan pokok kelapa.

B

Semasa tertuduh mengekori perempuan tersebut ke arah pokok kelapa, saya berada berdekatan dengan sebuah rumah.

Semasa saya nampak tertuduh memaut leher perempuan tersebut saya berada berdekatan sebuah rumah.

C

Semasa tertuduh memaut leher perempuan tersebut saya berada lebih kurang 20–30 kaki daripada mereka.

Pada masa itu, saya nampak dengan jelas tertuduh memaut leher perempuan tersebut kerana ada lampu jalan di kawasan itu.

Apabila tertuduh dan perempuan tersebut jatuh ke dalam longkang, saya pergi ke arah longkang tempat mereka jatuh dan saya duduk di atas *pavement* yang sekarang saya tandakan dengan dakwat merah di P7(D).

D

Semasa saya duduk di situ saya tidak lihat apa yang berlaku dalam longkang tersebut. Saya duduk di situ selama lebih kurang 15-20 minit sehinggalah sebuah kereta melalui jalan tersebut dan seorang penumpang perempuan dalam kereta tersebut memandang ke arah saya.

E

Apabila kereta tersebut berhenti, saya beredar dari situ dan menuju ke seberang jalan dan berdiri di sana. Semasa saya berdiri kereta tersebut masih lagi berada di tempat ia berhenti. Lebih kurang 5 minit kemudian saya nampak tertuduh naik daripada longkang tersebut.

F

Semasa tertuduh naik dari longkang, saya tidak perasan sama ada kereta itu masih berada di situ atau telah bergerak. Saya nampak tertuduh naik daripada longkang tetapi bukan dari tempat dia dan perempuan itu jatuh. Semasa tertuduh naik daripada longkang saya berada di seberang jalan berhadapan dengan tertuduh.

G

Saya tidak nampak perempuan yang jatuh ke dalam longkang itu naik sama. Tertuduh kemudian menuju ke arah saya dan mengajak saya pulang ke rumah. Saya tidak bertanya apa-apa kepada tertuduh dan tertuduh tidak memberitahu saya apa-apa yang berlaku.

H

[13] Semasa disoal balas oleh peguam tertuduh, SP4, antara lain, menyatakan seperti berikut:

S: Saya katakan bahawa perempuan tersebut telah tergelincir dan jatuh ke dalam longkang semasa kamu dan tertuduh mengejanya?

I

J: Saya tidak setuju.

S: Saya katakan tertuduh tidak kejar perempuan tersebut dan Tertuduh dan perempuan itu kemudian jatuh ke dalam longkang?

- A** J: Saya tidak setuju.  
S: Saya katakan bahawa keterangan kamu berkenaan Tertuduh memaut leher leher perempuan tersebut dan memaut pokok kelapa sebenarnya tidak berlaku?
- B** J: Saya tidak bersetuju.  
S: Saya katakan bahawa selepas perempuan tersebut jatuh ke dalam longkang kamu dan Tertuduh turun ke dalam longkang?
- C** J: Saya tidak setuju.
- D** [14] Pada pandangan mahkamah, keterangan SP4 jelas menunjukkan bahawa tertuduh merupakan orang terakhir yang dilihat bersama-sama si mati semasa si mati masih hidup. Malahan, perbuatan tertuduh juga merupakan punca si mati jatuh ke dalam longkang tersebut dan yang lebih penting lagi tertuduh turut berada bersama si mati semasa di dalam longkang itu pada masa yang berkenaan.
- E** [15] Selain keterangan SP4, keterangan forensik juga menyokong kehadiran tertuduh, di mana DNA tertuduh telah diperolehi dari bahagian pubik si mati. Ini menguatkan lagi fakta bahawa tertuduh ada bersama si mati di dalam longkang yang berkenaan. Keterangan DNA ini akan diperhalusi lagi kemudian dalam penghakiman ini. Selain itu, kalkulator milik si mati juga dijumpai daripada rumah tertuduh sewaktu ASP Noor Ariffin bin Mohamad, pegawai penyiasat (SP16) menjalankan siasatan pada 16 Februari 2006 jam lebih kurang 8.15 malam.
- F**
- G** [16] Pada hemat mahkamah ini, keterangan adalah amat jelas bahawa tertuduh merupakan orang yang bertanggungjawab yang menyerang si mati sehingga menyebabkan si mati jatuh ke dalam longkang tersebut.
- H** [17] Seperti yang dinyatakan di awal tadi, keterangan SP5 menunjukkan bahawa sebab kematian si mati adalah 'consistent with immersion'. SP5 telah menjelaskan bahawa 'immersion' merupakan suatu bentuk asphyxia (lemas) di mana laluan udara si mati ditutup oleh air sehingga menyebabkan stimulasi pada saraf-saraf si mati yang menyebabkan jantung si mati berhenti berdegup. Untuk 'immersion' berlaku, seseorang perlu berada dalam keadaan pengsan atau separuh sedar. Selain itu, satu lagi elemen untuk 'immersion' berlaku adalah kehadiran air yang menutup laluan udara (hidung dan mulut)
- I** si mati. Kedua-dua elemen ini perlu wujud bersekali bagi membolehkan 'immersion' berlaku. Dalam bedah siasat yang dilakukan, SP5 menyatakan bahawa beliau dapat melihat banyak kesan lebam pada badan si mati (Lihat laporan bedah siasat (P31), di ms 3 dan 4 di bawah tajuk 'Marks of Injury'). Menurut SP5, bagi kecederaan-kecederaan di bahagian muka iaitu No 2, 3

dan 4, serangan yang menyebabkan lebam-lebam tersebut dikenakan pada si mati semasa si mati masih hidup. Keterangan ini menunjukkan si mati masih hidup selepas jatuh ditolak oleh tertuduh ke dalam longkang tersebut SP5 juga berpendapat kecederaan No 23 iaitu di bahagian genitalia si mati menunjukkan bahawa si mati melawan penyerangnya. Seandainya serangan dilakukan ke atas si mati dalam keadaan si mati telah pun pingsan, maka kecederaan yang ditemui oleh SP5 tidak akan sebegitu 'extensive' sebagaimana yang beliau temui pada mayat si mati. Keterangan ini menunjukkan bahawa si mati bukan sekadar masih hidup selepas jatuh ke dalam longkang tetapi si mati dalam keadaan sedar dan melawan semasa diserang di dalam longkang.

A

B

C

[18] Sepertimana yang telah dinyatakan sebelum ini, perbuatan tertuduh merupakan punca si mati jatuh ke dalam longkang tersebut dan yang lebih penting lagi tertuduh turut berada bersama si mati semasa di dalam longkang itu. Keterangan menunjukkan bahawa tiada orang lain selain tertuduh dan si mati dalam longkang tersebut pada masa yang berkenaan. Dalam hal keadaan yang sedemikian, mahkamah tidak mempunyai keraguan langsung bahawa sewaktu dalam longkang tersebut tertuduh menggunakan kekerasan dan menyerang si mati sehingga menyebabkan si mati menjadi pingsan atau separuh sedar. Akibat serangan tertuduh, terdapat dua kecederaan ketara yang menyebabkan si mati pingsan atau separuh sedar:

D

E

(a) lebam-lebam pada bahagian muka iaitu No 2, 3 dan 4; dan

(b) kecederaan kulit kepala (lihat P31 ms 4 di bawah tajuk 'Internal Examination — Head').

F

[19] SP5 mengesahkan lebam di muka si mati tidak konsisten dengan jatuh. Sebaliknya, kesan lebam No 2, 3 dan 4 tersebut boleh diakibatkan oleh penyerang menekan rahang si mati dengan tangan dan jari-jarinya menekan muka si mati. Gambar-gambar juga memperlihatkan kesan lebam yang panjang konsisten dengan bentuk jari. Menurut SP5, serangan ke atas bahagian muka si mati telah dikenakan dengan suatu tekanan yang cukup kuat untuk memecahkan urat-urat darah pada muka si mati sehingga menyebabkan lebam. Serangan sebegini pada bahagian muka si mati, menurut SP5 cukup untuk menyebabkan si mati pingsan apabila mulut dan permukaan hidung tertutup.

G

H

[20] Seterusnya, SP5 menjelaskan bahawa sekalipun akibat terjatuh ke dalam longkang boleh menyebabkan kecederaan kepala, tetapi sepatutnya ia tidaklah sebegitu 'extensive' sebagaimana yang dialami oleh si mati. Sebaliknya SP5 menjelaskan bahawa kecederaan sedemikian berpunca daripada tekanan tambahan yang dikenakan oleh seseorang pada bahagian tersebut selepas si mati jatuh ke dalam longkang. SP5 juga menjelaskan

I

- A kecederaan kulit kepala tersebut boleh disebabkan dengan tindakan seseorang menekan dan menghentak kepala si mati ke atas objek keras. Dengan keadaan kecederaan sedemikian pada kepala, SP5 berpendapat ianya telah menyebabkan tahap kesedaran si mati telah menurun dan boleh juga sehingga mengakibatkan si mati hilang kesedaran sepenuhnya.
- B
- C [21] Pada pandangan mahkamah ini, keterangan SP5 menunjukkan bahawa secara berasingan, kecederaan di muka dan di kulit kepala si mati boleh mengakibatkan si mati pengsan atau separuh sedar. Apatah lagi, dengan kombinasi kedua-duanya, risiko si mati menjadi pengsan dan separuh sedar adalah amat tinggi.
- D [22] Oleh kerana tertuduh merupakan punca si mati jatuh ke dalam longkang tersebut dan tiada orang lain selain tertuduh dan si mati dalam longkang tersebut pada masa yang berkenaan, mahkamah tidak mempunyai keraguan langsung bahawa tertuduh yang menekan rahang si mati dengan tangan dengan jari-jarinya menekan muka si mati dan tertuduh yang menghentak kepala si mati ke bawah mengenai objek keras. Pada pandangan mahkamah, perbuatan tertuduh ini yang telah mengakibatkan kepada
- E kecederaan muka dan kepala yang dialami si mati yang akhirnya menyebabkan si mati pengsan atau hilang kesedaran.
- F [23] Satu lagi elemen penting untuk 'immersion' berlaku adalah kehadiran air yang menutup ruang laluan udara si mati. Menurut SP5, bagi *immersion* berlaku, kuantiti air tidak perlu banyak, cukup sekadar pada ketinggian 5cm asalkan sahaja rongga hidung dan mulut ditutupi oleh air. Bagi membuktikan kehadiran air di dalam longkang semasa kejadian, pihak pendakwaan telah memanggil tuan punya rumah No 2, Jalan Padi Huma, Bandar Baru Uda, Encik Hamdan Angullia ('SP15'). Longkang di mana mayat si mati telah
- G dijumpai adalah bersebelahan dengan rumah SP15. SP15 telah tinggal di alamat tersebut sejak 1998 dan menurut beliau, sepanjang beliau tinggal di sana, sentiasa terdapat air mengalir dalam longkang yang berkenaan. Menurut beliau, ketinggian air di hadapan rumah beliau adalah lebih kurang 1 inci pada hari-hari biasa dan ketinggian air dalam longkang meningkat sehingga lebih kurang 4 inci apabila semakin menghampiri bahagian selekoh longkang tersebut. Berkaitan isu ini, keterangan ASP Noor Ariffin bin Mohamad Nasir, pegawai penyiasat ('SP16') juga adalah penting. Menurut SP16, semasa penemuan mayat si mati, beliau dapati terdapat longgokan batu yang berkumpul lebih kurang jarak satu kaki daripada kepala si mati.
- H
- I Beliau dapati air bertakung di antara kepala si mati dengan longgokan batu tersebut. Apabila diukur, didapati ketinggian air di bahagian kepala mayat adalah lebih kurang 6 inci. Walaupun laluan air terhalang oleh longgokan batu itu, air masih lagi mengalir melepasi longgokan batu tersebut. Apabila mayat dialihkan, SP16 dapati air longkang mengalir memenuhi ruang yang

tadinya terletak mayat si mati. Tidak berapa lama air longkang menjadi tinggi semula sehinggalah ke paras tertinggi longgokan batu tersebut. SP16 telah mengukur sekali lagi tempat di mana asalnya kepala si mati terletak dan mendapati ketinggian air di situ adalah 6 inci. Ketinggian air di lokasi tersebut adalah amat signifikan.

[24] Berdasarkan keterangan SP15 dan SP16 ini, mahkamah ini mendapati bahawa terdapat air yang mengalir dalam longkang tersebut pada masa yang berkenaan. Seperti yang dinyatakan sebelum ini, SP5 menyatakan bahawa kesan lebam di muka si mati adalah konsisten dengan diakibatkan oleh penyerang menekan rahang si mati dengan tangan dengan jari-jarinya menekan muka si mati. Dalam kata lain, tertuduh telah menekan muka dan kepala si mati ke dalam air yang ada dalam longkang. Dalam keadaan si mati yang pengsan atau separuh sedar akibat diserang oleh tertuduh, apabila tertuduh menekan muka dan kepala si mati dalam longkang tersebut air sudah tentu akan masuk ke dalam mulut atau hidung si mati sehingga kemudiannya menyebabkan si mati meninggal dunia akibat 'immersion'. Dalam hubungan ini keterangan SP5 juga menyatakan bahawa andainya si mati dalam keadaan sedar selepas diserang oleh tertuduh, si mati pasti akan melepaskan diri daripada keadaan yang menyebabkan beliau terendam. Ini adalah merupakan naluri asas kelangsungan manusia. Selain itu, SP4 mengesahkan perempuan yang jatuh ke dalam longkang bersama tertuduh tidak dilihat keluar semula dari longkang tersebut walaupun setelah tertuduh keluar dari longkang itu.

[25] Apa yang hendak mahkamah tegaskan di sini ialah keadaan kes ini sebelum dan selepas kejadian yang tidak dapat dipertikaikan jelas menunjukkan bahawa tertuduh terlibat secara langsung menyebabkan kematian si mati. Dalam hubungan ini, mahkamah bergantung kepada keputusan kes *Idris v Public Prosecutor* [1960] MLJ 296. Dalam kes tersebut, tertuduh yang terbabit didapati bersalah dan dihukum mati oleh Mahkamah Tinggi kerana kesalahan membunuh bekas isterinya. Keterangan terhadap tertuduh tersebut hanya berasaskan keterangan ikut keadaan. Mahkamah Rayuan pada ketika itu telah menolak rayuan tertuduh dan tentang keterangan ikut keadaan, mahkamah itu berkata seperti yang berikut:

Circumstantial evidence should be such that when you look at all the surrounding circumstances, you find such a series of undersigned, unexpected coincidences that, as a reasonable person, you find your judgment is compelled to one conclusion. If the circumstantial evidence is such as to fall short of that standard, if it does not satisfy that test, if it leaves gaps then it is of no use at all. In this case the circumstantial evidence pointed conclusively to the accused's guilt.

[26] Selaras dengan autoriti tersebut, kesimpulan yang tidak dapat dibendung adalah sungguhpun tidak ada keterangan secara terus (direct

- A evidence) namun keterangan ikut keadaan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan membuktikan tanpa apa-apa keraguan bahawa tertuduh yang menyebabkan kematian si mati.

B *Perbuatan itu dilakukan oleh tertuduh dengan mengetahui bahawa perbuatannya itu adalah sebegitu sekali berbahaya hingga mungkin sekali menyebabkan kematian*

- C [27] Kini mahkamah beralih kepada elemen bahawa perbuatan tertuduh yang menyebabkan kematian si mati dilakukan dengan mengetahui bahawa perbuatan itu adalah sebegitu sekali berbahaya hingga mungkin sekali menyebabkan kematian, atau sesuatu bencana tubuh yang mungkin menyebabkan kematian, dan tertuduh melakukan perbuatan itu dengan tiada apa-apa sebab bagi mendatangkan bahaya menyebabkan kematian, atau bencana sebagaimana tersebut.
- D

- E [28] Sebagaimana yang mahkamah putuskan sebentar tadi, tertuduh adalah orang yang bertanggungjawab melakukan siri-siri perbuatan yang menyebabkan si mati meninggal dunia. TPR berhujah bahawa siri perbuatan tersebut telah dilakukan oleh tertuduh dengan pengetahuan bahawa ianya adalah sebegitu sekali berbahaya sehingga mungkin sekali menyebabkan kematian si mati. TPR merujuk kepada kes *Kenneth Fook Mun Lee v Public Prosecutor* [2007] 2 MLJ 130; [2006] 4 CLJ 359 di mana Richard Malanjum HMP (YA pada masa itu) berkata:

- F In ruling that there was a case to answer for murder under s 300 with the fourth clause of the mental element applicable (the learned trial judge referred to it as cl (d) of s 300 which we hereby adopt) the learned trial judge was satisfied that the twin requirements of cl (d) had been fulfilled.

- G On the first prerequisite that 'the person committing the act must know that it is so imminently dangerous that it must in all probability cause death, or such bodily injury as is likely to cause death' the learned trial judge after expounding the related legal principles gave the factual reasons for being so satisfied by saying this:

- H I then considered the facts of the case in order to determine whether the accused had the required knowledge. When the motorcyclist sped off, he fired two shots in the air. When he stopped PW4, he did not fire as PW4 had followed the instructions that were given. He then knocked at the windscreen at the driver's side of the window of the Perdana asking the driver to come out. He only fired after the person refused to open the door of the car. It was a response to his orders not being obeyed. The shot was fired at point blank range at the front windscreen of the car. If the door had been opened the accused would not have fired the shot just as in the case of PW4. He was in a position to decide when to fire and when not to. He was therefore conscious of what he was doing. The conduct of the accused in firing the shot shows that it was done with absolute callousness towards the result. It was in general disregard for human life and
- I

safety. This clause is usually applied in such cases (see *Janardan Prasad v State of Rajasthan*). The use of a firearm by the accused is significant. It is a lethal weapon. Where a shot is fired at a person there is a strong probability that it will cause death or such bodily injury as is likely to cause death. This is particularly so in this case bearing in mind the circumstances in which the shot was fired at the deceased. The shot was fired from outside at the deceased who was seated inside the car. Obviously, it will hit the upper part of the body of the deceased where the vital organs are.

A

B

Accordingly the bullet fired by the accused hit the chest area of the deceased and PW16 said that the injuries sustained were necessarily fatal. Firing at a person at close range with a pistol in the circumstances as in this case is an evident risk to human life. It is a risk which is both threatening and near. It amounts to an act which is so imminently dangerous that it must, in all probability, cause death or such bodily injury as is likely to cause death. As Wanchoo CJ said in *Kanji v State* [1953] Cr LJ 434 at p 435:

C

D

We are, therefore of the opinion that where a person takes the risk of shooting at another the act would ordinarily be an imminently dangerous act which must in all probability cause death or such bodily injury as is likely to cause death and the case would be covered by the fourth clause in s 300.

It can be presumed that a person had knowledge of the danger of his act (see *Bhagat Singh v Emperor* 121 IC Lah 726; *Ranji v State* 1952 RLW 145). As Dixit J said in *Gyarsibai v State* at p 62:

E

Every sane person — and in this case we are bound to take it that the appellant was sane — is presumed to have some knowledge of the nature of his act. This knowledge is not negated by any mental condition short of insanity.

F

An act which is necessarily fatal carries with it knowledge of its consequences (see *Emperor v Mt Dhirajia*). Thus, no special knowledge is needed to know that one may cause death or such bodily injury as is likely to cause death by shooting as in the case of setting fire to the clothes of a person (see *State of Madhya Pradesh v Ram Prasad*). Similarly, it has been held that the act of an accused in jumping into a well with her children is clearly one done by her knowing that it must in all probability cause the death of her children (see *Emperor v Mt Dhirajia*). This presumption may of course be rebutted. In my opinion, the degree of knowledge that is required can therefore be fastened on the accused from the imminently dangerous nature of the act itself of shooting at the deceased at point blank range based on a decision made for that purpose. As I have explained earlier, the fact that he was in a state of intoxication does not exclude him from liability under cl (d). In *Kanji v State*, the accused who was heavily drunk shot at a boy with a gun from a distance of about ten paces and the shot struck the abdomen of the boy who died shortly afterwards. It was held that the accused was guilty of murder under this clause ... Needless to say, if the level of intoxication of the accused was so high that he did not know that what he was doing was wrong or did not know what he was doing the burden is on him to bring his case within the meaning of s 85(2)(b). I was therefore satisfied that the prosecution had established this ingredient.

G

H

I

- A [29] Unsur niat bukanlah elemen yang diperlukan dalam para (d) s 300. Mengikut kes *Public Prosecutor v Kenneth Fook Mun Lee (No 2)* [2003] 3 MLJ 581, di bawah s 300(d) apa yang perlu dibuktikan adalah hanya pengetahuan bahawa tindakan sedemikian akan membawa kepada maut. Penekanan dalam
- B s 300(d) adalah sifat tindakan tertuduh yang amat merbahaya dan bahawa ia akan besar kemungkinan menyebabkan kematian. Intipati daripada penghakiman di atas adalah, pengetahuan dalam konteks s 300(d) adalah pengetahuan secara umum dan bukannya pengetahuan yang khusus (special knowledge) dan setiap orang yang waras hendaklah dianggap msmpunyai pengetahuan sehingga sesuatu tahap (some degree of knowledge must be
- C attributed to every sane person). Setiap orang tidak terkecuali. Tertuduh hendaklah dianggap mengetahui sifat dan akibat perbuatannya.
- D [30] Dalam kes ini, mengambilkira bahawa si mati adalah seorang gadis remaja yang telah ditolak oleh tertuduh ke dalam longkang dalam keadaan penuh ketakutan, mahkamah ini mendapati bahawa tertuduh semestinya mengetahui bahawa tindakannya menekan dan menghentak kepala si mati ke dalam air sambil menyebabkan penutupan laluan udara si mati adalah sebegitu sekali berbahaya sehingga ia amat mungkin sekali menyebabkan
- E kematian si mati. Perbuatan tertuduh yang sedemikian rupa menunjukkan betapa tertuduh tidak mepedulikan akibat tindakannya dan risiko yang diambil oleh tertuduh sedemikian mempamerkan pengetahuan tertuduh tentang kemungkinan kematian boleh terjadi. Semua orang mesti tahu bahawa seseorang tidak boleh bernafas di dalam air. Tidak perlu ada
- F pengetahuan khusus untuk mengetahui bahawa seseorang itu boleh mati sekiranya tidak dapat bernafas. Oleh sebab itu, tertuduh mesti mengetahui bahawa beliau merisikokan nyawa si mati dengan perbuatannya menekan dan menghentak kepala si mati ke dalam air. Di dalam kes *State v Dulal Hazra & Anor* 1987 Cr LJ 857, mahkamah menyatakan:
- G In clause 'fourthly' of s 300 of the IPC if a person committing an act knows that it is so imminently dangerous that it must in all probability cause death he will be liable for murder. The evidence on record shows that the lady was aged 70 years and when the appellants committed the act of tying the lady across her mouth and
- H throat with a sari and also tied her hands so that she cannot untie herself, they certainly knew that their acts were so imminently dangerous that they must in all probability cause the death of the lady. Since the appellants, cannot take recourse to any of the exceptions of s 300 of the IPC it must be held that the appellants committed the murder of the lady.
- I [31] Mahkamah juga mendapati bahawa tertuduh dalam kes ini telah melakukan perbuatan tersebut dengan tiada apa-apa justifikasi bagi mendatangkan bahaya menyebabkan kematian si mati. Dalam kes *Kenneth Fook Mun Lee v Public Prosecutor*, mahkamah juga memutuskan:

Similarly for the second prerequisite of 'the act must have been committed without any excuse for incurring the risk of causing death, or such injury' the learned trial judge also reviewed the legal principles relevant to it and then said this:

In this case, the accused was not in the plight of the woman as in the case that I have just referred to. He shot at the deceased when she refused to open the door of her car and had absolutely no reason to do so. In such circumstances, the firing of the shot at her is wholly inexcusable both on legal and moral grounds. It does not fall within any of the exceptions enumerated in s 300. I was therefore satisfied that the prosecution had established that the act of the accused was wholly inexcusable.

[32] Mahkamah ini mendapati bahawa perbuatan tertuduh menekan dan menghentak kepala si mati ke dalam air dilakukan tertuduh dengan tujuan untuk membuat si mati senyap dan berhenti meronta dalam longkang tersebut. Amat jelas bahawa tertuduh tidak mempunyai apa-apa alasan langsung yang boleh dijadikan sebab dalam konteks s 300(d) bagi tertuduh untuk melakukan perbuatan-perbuatan tersebut ke atas si mati.

[33] Memang benar dalam kes ini tiada saksi yang nampak bagaimana si mati dibunuh. Keterangan yang ada di pihak pendakwaan dan yang menjadi pergantungannya adalah keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence). Sungguhpun tiada keterangan secara terus (direct evidence), namun demikian berlandaskan keterangan ikut keadaan melalui keterangan saksi pihak pendakwaan serta juga barang-barang kes yang dikemukakan, yang dilihat pada keseluruhannya dan setelah meneliti semua keadaan kes ini, mahkamah ini mendapati bahawa hanya konklusi-konklusi berikut sahaja yang boleh dibuat:

- (a) Sebab-sebab kematian si mati adalah 'consistent with immersion', iaitu merupakan suatu bentuk lemas di mana laluan udara si mati tertutup oleh air sehingga menyebabkan jantung si mati berhenti berfungsi.
- (b) Si mati masih hidup dan sedar selepas jatuh ke dalam longkang akibat ditolak oleh tertuduh.
- (c) Dalam longkang tersebut terdapat terdapat air yang mengalir pada masa yang berkenaan.
- (d) Akibat serangan yang diterima oleh si mati sewaktu dalam longkang, si mati mengalami, antara lain, kecederaan-kecederaan lebam pada bahagian muka serta juga kecederaan-kecederaan pada kulit kepala.
- (e) Kecederaan-kecederaan tersebut bukannya akibat kerana terjatuh terjatuh ke dalam longkang.

- A** (f) Kecederaan-kecederaan yang dialami oleh si mati di bahagian muka adalah disebabkan oleh tertuduh menekan rahang si mati dengan tangan dan jari-jari yang menekan bahagian muka si mati.
- (g) Akibat perbuatan tertuduh itu menyebabkan si mati pengsan atau separuh sedar.
- B** (h) Pada masa tertuduh menekan bahagian muka dan kepala si mati terdapat air dalam longkang tersebut.
- (i) Perbuatan tertuduh menekan muka dan kepala si mati sehingga pengsan atau separuh sedar ke dalam air telah menyebabkan si mati akhirnya meninggal dunia akibat 'immersion' disebabkan laluan udara si mati tertutup oleh air.
- C** (j) Tertuduh semestinya mengetahui bahawa perbuatannya menekan kepala si mati ke dalam air dalam longkang boleh menutup laluan pernafasan si mati adalah suatu perbuatan yang begitu berbahaya sehingga ia amat mungkin sekali menyebabkan kematian si mati.
- D** (k) Perbuatan tertuduh yang amat bahaya itu, walaupun bukan dengan niat untuk membunuh si mati, menunjukkan tertuduh langsung tidak menghiraukan nyawa dan keselamatan si mati.
- E** (l) Perbuatan tertuduh itu telah dilakukan olehnya dengan pengetahuan bahawa ianya adalah sebegitu sekali berbahaya sehingga boleh menyebabkan kematian dalam lingkungan para (d) s 300 Kanun Keseksaan.
- F**

**G** [34] Dengan yang demikian, setelah menimbangkan dan memperhalusi secara keseluruhannya dengan teliti dan berhati-hati semua keadaan serta keterangan yang diuraikan sebentar tadi, pada hemat mahkamah, pihak pendakwaan di peringkat penutupan kes pendakwaan telah berjaya mewujudkan suatu kes prima facie terhadap tertuduh bagi pertuduhan pertama. Dengan yang demikian tertuduh diperintahkan untuk membela diri bagi pertuduhan pertama.

**H** PERTUDUHAN ROGOL

**I** [35] Di peringkat ini mahkamah beralih ke pertuduhan kedua. Terdapat dua elemen yang perlu dibuktikan oleh pihak pendakwaan untuk membuktikan satu kes rogol iaitu:

- (a) terdapat kemasukan kemaluan tertuduh ke dalam kemaluan si mati, dan
- (b) si mati pada waktu kejadian berumur bawah 16 tahun.

[36] Bagi elemen pertama keterangan SP5 yang telah menjalankan bedah siasat ke atas mayat si mati adalah penting. Di dalam keterangannya, SP5 menyatakan bahawa semasa memeriksa mayat beliau menemui kesan-kesan luka pada bahagian genitalia mangsa yang menunjukkan 'blunt force trauma'. Beliau juga menyatakan bahawa salah satu sebab mengapa luka-luka ini berlaku adalah disebabkan serangan seksual. Selain itu, SP5 juga telah menyatakan bahawa kecederaan di bahagian genitalia mangsa telah melebihi bahagian labium majora. SP5 juga telah menyatakan bahawa kecederaan pada bahagian genitalia mangsa boleh disebabkan oleh kemaluan lelaki dan tidak konsisten dengan kecederaan yang dialami oleh seseorang yang jatuh. Keterangan SP5 ini menunjukkan bahawa kemaluan si mati telah dimasuki oleh kemaluan seorang lelaki. SP5 dalam keterangannya telah menjelaskan seperti berikut:

Q: Are the injuries no 23 consistent with sexual assault?

A: These injuries shows blunt force trauma through the genitalia area. One of the causes is sexual assault. D

Q: Would you be able to say whether a blunt object or some blunt force have penetrated the genitalia of the deceased?

A: Injuries no 23(f) and (g) actually show blunt injuries beyond the labium majora. E

Q: Would a penis constitute such a blunt object which would cause injuries no 23?

A: Yes, penetration by a penis could have caused such injuries. F

Q: Whether injuries no 23 could have been caused by a fall?

A: No, the pattern is not suggestive of a fall.

Q: Can injuries no 23 be self-inflicted? G

A: No.

Q: Can you tell the court whether these injuries were caused by someone?

A: Yes.

Q: From your opinion would that person need to use such force as to cause injury no 23 if the deceased was unconscious at the material time? H

A: If the deceased was unconscious, I would expect some injuries but not to such an extent.

Q: In your opinion, does the extent of injuries no 23 would suggest the deceased put up a struggle? I

A: Yes.

- A [37] Dalam keterangan SP5 menyatakan bahawa selepas bedah siasat dijalankan, beliau telah mengambil 'pubic swab' daripada bahagian *pubic* mangsa dan telah menyerahkan sampel tersebut kepada pegawai penyiasat iaitu SP16. Sampel tersebut kemudiannya dikemukakan di mahkamah dan telah dicamkan oleh SP5 dan ditandakan sebagai P25C1. Kemudiannya,
- B pada 16 Februari 2006 SP16 telah membawa tertuduh ke Jabatan Kecemasan Hospital Sultanah Aminah bagi tujuan pengambilan sampel. Di sana SP16 telah membawa tertuduh berjumpa dengan SP10 iaitu Dr Wan Mazliza bt Wan Mohd. SP10 menyatakan beliau telah mengambil sampel darah dan
- C kuku daripada tertuduh. Sampel darah tersebut telah dikemukakan sebagai P27A1 dan dicamkan oleh SP16. Sampel darah tersebut telah diserahkan kepada SP16. Ekshibit P25C1 dan P27A1 kemudiannya telah dihantar ke Jabatan Kimia Malaysia, Petaling Jaya oleh SP16 di mana ekshibit tersebut telah diterima oleh pakar DNA iaitu SP6, Dr Seah Lay Hong. SP6
- D menyatakan telah menerima P25C1 dan P27A1 daripada SP16 dan telah menjalankan analisa DNA terhadap kedua-dua ekshibit tersebut. Hasil analisa SP6 mendapati bahawa P25C1 mengandungi kesan air mani. Profil DNA yang didapati daripada P25C1 yang mengandungi kesan air mani adalah berpadanan dengan profil DNA yang didapati daripada P27A1 iaitu
- E darah tertuduh.

- [38] DNA ialah nama singkatan bagi deoxyribonucleic acid. Ia adalah sebatian kimia kompleks yang ditemui di dalam *nucleus* setiap sel dan membawa maklumat gen seseorang. Semua sel dalam badan seseorang mempunyai DNA yang sama. DNA bagi setiap seorang kecuali kembar yang serupa adalah unik. Pemprofilan DNA digunakan untuk perbandingan iaitu menentukan sama ada bahan bukti biologi yang ditemui di dalam rumah tempat kejadian, mempunyai hubungan kait dengan tertuduh pertama.
- F Replikasi turutan DNA yang terdapat dalam specimen DNA dilakukan dengan kaedah PCR. Kes *Ahmad Najib bin Aris v Public Prosecutor* [2009] 2 MLJ 613 menunjukkan keterangan DNA diterima oleh mahkamah. Perayu dalam kes itu telah disabit dengan kesalahan rogol dan bunuh di Mahkamah Tinggi. Dalam kes ini, antara lain, *swab* dan lumuran yang diperolehi pakar patologi dari bahagian atas kemaluan mangsa membuktikan kewujudan air mani di dalam kemaluan. Air mani tersebut telah dibuktikan sebagai kepunyaan perayu. Bukti-bukti ini diperolehi melalui *profiling* dan analisa DNA yang dijalankan oleh pakar yang berkenaan. Bagi kesalahan rogol,
- G beliau dihukum 20 tahun penjara dan 20 sebatan rotan sementara bagi kesalahan bunuh beliau telah dihukum mati. Mahkamah Persekutuan telah menolak rayuan perayu. Zulkefli HMP sewaktu menyampaikan penghakiman Mahkamah Persekutuan telah berkata, antara lain, seperti berikut:
- H
- I

The contents of the chemist report (P83) have the direct effect of linking the appellant to the commission of the offence of murder and rape by him of the deceased. Firstly, in the appellant's room at his house in Kg Kerinci, Pantai Dalam, Kuala Lumpur a pair of Jack Blue Classic jeans was found. It had blood stains and the DNA tests confirmed that it is the deceased's blood. Secondly, PW30 who conducted the autopsy on the deceased took a vaginal swab from her. The DNA tests of the swab by PW27 proved that it is the appellant's semen. Thirdly, the blood stains on the back seat (P57A) and driver's seat (P55A) of the car (P145) were confirmed to be that of the deceased. Fourthly, six strands of hair (P56C) found in the car, based on DNA tests, were also confirmed to be that of the deceased.

[39] Berbalik kes di hadapan mahkamah ini, SP6 sewaktu memberi keterangan telah menerangkan analisa saintifik keterangan DNA seperti berikut:

DNA is an abbreviation for deoxyribonucleic acid. It is hereditary material found in the chromosomes of cells and in human beings DNA can be obtained from biological fluids such as blood, semen, saliva, urine and sweat, tissues such as bones and hairs and from epithelial cells such as found in the lining of the genitalia, anal and buccal regions. DNA profiling is the examination of DNA at specific locations or loci of regions in DNA known as the STRs (Short Tandem Repeats). These regions and locations are recommended for use in human identification after rigorous validation studies as they were found to be polymorphic or hypervariable, ie there exist high variations or differentiation among individuals at these locations. The result of DNA profiling is a DNA profile, which except for identical twins is unique to an individual. The technique used in DNA profiling is known as multiplex Polymerase Chain where a DNA template is amplified (meaning multiplication of a DNA template to make millions of copies of DNA) at specific loci of the human genome. The forensic DNA laboratory in KIMIA like many international forensic DNA laboratories utilised a combination set of 16 loci or locations for DNA profiling comprising of one locus for gender determination (Amelogenin locus) and 15 other STR locations. The profile produced at these 15-STR loci has a very high power of discrimination and thus represents an identification of an individual. In Malaysia, population studies have been carried out for these 15-loci and data for the three major ethnic groups of Malays, Chinese and Indians had been published in the international forensic science journal, Forensic Science International 138 (2003) 134–137. The forensic facility in KIMIA Petaling Jaya has been ASCLD (American Society for Crime Laboratories Directors) accredited since 2005. The system used in KIMIA for DNA profiling ensures accuracy of the DNA profile produced because

- (a) the method used has been rigorously validated both internally and by the international forensic community;
- (b) the instruments for analysis are highly precise;
- (c) quality controls and checks are carried out for each analytical run to ensure results are reliable; and

- A (d) participation in international proficiency testing ensures both analyst and testing system passed international quality assurance standards.

B [40] Seterusnya, SP6 menjelaskan bahawa kebarangkalian seseorang yang tiada hubungan mempunyai profil DNA yang sama dengan eksh P27A1 adalah satu dalam 750 juta berdasarkan populasi orang Melayu di Malaysia. Rumusan analisa SP6 adalah, antara lain, seperti berikut:

The DNA typing results indicated the following:

- C The DNA profile developed from swab 'B3' (labeled 'SYAFIQAH BTE MOHAMAD BORHAN') consisted of a mixture of male and female DNA types from at least two individuals. This mixed profile indicated concordance with being contributed by a female contributor having a DNA profile consistent with the profile of 'B1' (and 'B2') and a male contributor having a DNA profile matching the profile obtained for blood specimen 'G1' (labeled 'ABU BAKAR').
- D The probability of a randomly selected, unrelated individual (having a DNA profile matching the profile of 'G1') being a contributor of the mixed profile is 1 in 750 million based on the population database of Malaysian Malays.

- E [41] SP6 telah memberi keterangan secara terperinci mengenai pemeriksaan dan analisa yang beliau lakukan terhadap barang kes. Mahkamah mendapati beliau merupakan seorang yang mempunyai kelayakan dan berpengalaman luas dalam bidang analisa DNA. Mahkamah menerima SP6 sebagai seorang pakar DNA. SP6 telah menerangkan di
- F mahkamah prosedur dan proses serta alat-alat saintifik yang digunakan dalam menjalankan analisa tersebut. Tiada apa-apa keterangan lain yang membantah yang telah dikemukakan atau disarankan oleh pihak pembelaan untuk mencabar keterangan SP6 ini. Malahan, pihak pembelaan tidak mencabar dengan serius kepakaran dan keterangan SP6. Prinsip undang-undang adalah kegagalan untuk memeriksa balas seorang saksi mengenai sesuatu yang *material* membentuk satu penerimaan keterangan saksi yang berkenaan. Tiada sebab bagi mahkamah menolak keterangan dan laporan (P35) SP6. Pendapat SP6 adalah pendapat seorang pakar yang disokong oleh alasan-alasan yang diberikan olehnya. Dengan yang demikian,
- H mahkamah menerima keterangan SP6 dan laporan lengkap mengenai ujian DNA, P35.

- I [42] Berdasarkan keterangan yang diberikan adalah dibuktikan bahawa kesan air mani yang ada pada bahagian pubik mangsa adalah air mani tertuduh. Konklusi yang tidak dapat tidak adalah bahawa terdapat kemasukan kemaluan tertuduh ke dalam kemaluan mangsa.

[43] Dalam kes ini, salinan sijil kelahiran si mati (P39) telah dikemukakan kepada mahkamah melalui SP11. Berdasarkan P39, tarikh lahir si mati ialah

5 Jun 1991. Ini bermakna pada tarikh kejadian iaitu 25 Januari 2006, si mati berusia 14 tahun 7 bulan. Oleh kerana usia si mati semasa kejadian adalah di bawah 16 tahun maka isu kerelaan si mati tidak timbul. Walau apapun, jelas bahawa si mati melawan sewaktu dirogol dan ini menunjukkan si mati tidak rela kepada perhubungan seks tersebut. Adalah mustahil untuk meragui hubungan seks dilakukan tanpa kerelaan si mati.

[44] Dengan yang demikian setelah menimbang secara keseluruhannya dengan teliti semua keadaan serta keterangan yang dihuraikan sebentar tadi, pada hemat mahkamah, pihak pendakwaan di peringkat penutupan kes pendakwaan telah berjaya mewujudkan suatu kes prima facie terhadap tertuduh bagi pertuduhan kedua. Dengan yang demikian tertuduh juga diperintahkan untuk membela diri bagi pertuduhan kedua.

#### PEMBELAAN TERTUDUH

[45] Sekarang mahkamah akan beralih kepada pembelaan tertuduh. Tertuduh dalam pembelaannya yang diberi secara bersumpah telah menyatakan bahawa pada pagi tersebut dia dan SP4 telah berjalan kaki menuju ke Sekolah Menengah Bandar Baru Uda untuk tujuan pecah masuk sekolah tersebut. Mereka tidak meneruskan niat untuk melakukan jenayah pecah masuk kerana ternampak sebuah kereta peronda polis di kawasan itu. Lalu tertuduh merayau-rayau di sekitar kawasan yang berkenaan. Berikut adalah keterangan tertuduh seterusnya di peringkat pemeriksaan utama:

Sewaktu merayau saya ternampak seorang perempuan Melayu memakai baju sekolah. Pada masa saya nampak pelajar sekolah itu, masanya adalah lebih kurang 6 pagi.

Saya dan Raziz telah mengekori pelajar itu dari belakang. Pelajar itu berjalan kaki menuju ke Sekolah Rendah Bandar Baru UDA.

Pelajar itu kemudian berhenti di sebuah Perhentian Bas berhampiran dengan Sekolah Rendah tersebut. Saya terus menghampiri pelajar tersebut di perhentian bas.

Semasa saya menghampiri pelajar tersebut, Raziz berada jauh daripada perhentian bas. Tetapi Raziz boleh nampak saya. Apabila saya menghampiri pelajar tersebut beliau terus bangun dan terus berjalan menuju ke arah sebatang pokok kelapa di seberang jalan.

Saya mengekori pelajar tersebut sehingga ke pokok kelapa. Apabila sampai di pokok kelapa itu saya memegang di bahu pelajar itu tetapi dia meronta-ronta. Kemudian saya menolak pelajar tersebut ke dalam longkang yang terletak di tepi pokok kelapa. Sebelum menolak pelajar itu ke dalam longkang tiada apa-apa berlaku. Tujuan saya memegang bahu pelajar itu adalah dengan niat untuk merogolnya.

- A** Pelajar itu meronta-ronta kerana cuba melepaskan dirinya dari saya. Pelajar itu yang jatuh dahulu ke dalam longkang. Saya turut jatuh ke dalam longkang di atas badan pelajar tersebut.
- Ketinggian longkang itu lebih daripada 5 kaki. Di kiri kanan dinding longkang di buat daripada batu putih. Permukaan dinding longkang itu kasar. Longkang tersebut berbentuk V.
- B** Apabila saya terjatuh ke atas badan pelajar itu, dia meronta-ronta. Saya menutup mulutnya dengan tangan saya dan dia meronta-ronta.
- Saya kemudian telah menarik kain sarung sekolah yang dipakai oleh pelajar itu. Saya telah menarik sarung itu sehingga ke paras lutut bersekali dengan seluar dalam yang dipakai oleh pelajar itu.
- C** Pada masa saya menarik kain sarung dan seluar dalam, pelajar itu meronta-ronta dengan badannya bergerak ke kiri dan ke kanan dalam longkang tersebut.
- Saya telah membuka zip seluar jeans yang saya pakai tetapi saya tidak dapat merogol pelajar tersebut kerana saya nampak darah haid di kemaluan pelajar itu. Itu sebabnya saya tidak merogol pelajar itu.
- D** Sementara saya cuba merogol pelajar itu saya cuba mengangkangkan peha pelajar itu tetapi tidak berjaya kerana longkang itu sempit. Saya berada dalam longkang itu selama lebih kurang 15 minit.
- E** Semasa berada dalam longkang saya dapati terdapat air dalam longkang. Paras air longkang itu pada masa saya berada dalam longkang adalah setakat belakang telinga pelajar yang ketika itu terbaring dalam longkang.
- F** [46] Tertuduh dalam keterangannya juga telah menyatakan bahawa semasa dalam longkang sebelum meninggalkan pelajar itu dia telah mengambil satu *calculator* milik pelajar tersebut. Sewaktu berada dalam longkang, tertuduh menambah dia tahu SP4 berada di seberang jalan. Menurut tertuduh lagi selepas keluar daripada longkang dia dan SP4 terus balik ke rumahnya.
- G** [47] Itu adalah secara ringkas keterangan tertuduh. Tertuduh tidak memanggil saksi lain.

## KEPUTUSAN MAHKAMAH DI PENUTUP PERBICARAAN

- H** [48] Di penutup perbicaraan, mahkamah hendaklah mengikut prosedur sepertimana yang diperuntukkan di bawah s 182A KPJ yang menyatakan:
- I**
- (a) At the conclusion of the trial, the court shall consider all the evidence adduced before it and shall decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt.
  - (b) If the court finds that the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt, the court shall find the accused guilty and he may be convicted on it.

- (c) If the court finds that the prosecution has not proved its case beyond reasonable doubt, the court shall record an order of acquittal.

A

[49] Seksyen 182A KPJ dengan jelas menggariskan bahawa mahkamah hendaklah menimbangkan kesemua keterangan yang dikemukakan sebelumnya dan hendaklah memastikan sama ada pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya sehingga tiada keraguan yang munasabah. Jika mahkamah mendapati bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya sehingga tiada keraguan yang munasabah, mahkamah hendaklah mendapati tertuduh bersalah dan dia hendaklah disabitkan ke atasnya. Jika mahkamah mendapati bahawa pihak pendakwaan masih belum membuktikan kesnya sehingga tiada keraguan yang munasabah, mahkamah hendaklah merekodkan suatu perintah pembebasan.

B

C

[50] Dalam hubungan ini, undang-undang mengenai *standard* pembuktian adalah sudah mantap. Di dalam menimbangkan pembelaan tertuduh mahkamah tidak perlu mempercayai keterangan tertuduh sepenuhnya untuk membolehkan tertuduh dilepaskan. Tertuduh hanya perlu menimbulkan satu keraguan yang munasabah. Dalam kes *Mohamad Radhi Yaakob v Public Prosecutor* [1991] 3 MLJ 169; [1991] 3 CLJ 2073 Mohd Azmi HMA telah berkata:

D

E

We are of the view that whenever a criminal case is decided on the basis of the truth of the prosecution case as against the falsity of the defence story, a trial judge must in accordance with the principle laid down in *Mat v Public Prosecutor* [1963] MLJ 263; [1963] 1 LNS 82 go one step further before convicting the accused by giving due consideration as to why the defence story though could not be believed did not raise a reasonable doubt on the prosecution case. Thus, even though a judge does not accept or believe the accused explanation, the accused must not be convicted until the court is satisfied for sufficient reason that such explanation does not cast a reasonable doubt on the prosecution case.

F

G

It is a well established principle of Malaysian criminal law that the general burden of proof lies throughout the trial on the prosecution to prove beyond reasonable doubt the guilt of the accused for the offence with which he is charged. There is no similar burden placed on the accused to prove his innocence. He is presumed innocent until proven guilty. To earn an acquittal, his duty is merely to cast a reasonable doubt in the prosecution case.

H

To earn an acquittal, the court may not be convinced of the truth of the defence story or version. Raising a reasonable doubt in the guilt of the accused will suffice. It is not, however, wrong for the court to be convinced that the defence version is true, in which case the court must order an acquittal. In appropriate cases it is also not wrong for the court to conclude that the defence story is false or not convincing, but in that instance, the court must not convict until it asks a further question that even if the court does not accept or believe the defence explanation, does it nevertheless, raise a reasonable doubt as to his guilt? It is for this reason that in dealing with the defence story or explanation, the majority of judges rightly

I

- A prefer to adopt straight away the legally established 'reasonable doubt' test, rather than to delve in the 'believable and convincing' test before applying the 'reasonable doubt' test.
- B [51] Bagi menilai makna frasa 'reasonable doubt', mahkamah ingin merujuk kes *Public Prosecutor v Saimin & Ors* [1971] 2 MLJ 16 di mana Sharma H menghuraikan dengan kata-kata berikut:
- C It is not mere possible doubt, because everything relating to human affairs and depending upon moral evidence is open to some possible or imaginary doubt. It is that state of the case which after the entire comparison and consideration of all the evidence leaves the minds of the jurors in that condition that they cannot say they feel an abiding conviction to a moral certainty of the truth of the charge.
- D It has again been said that 'reasonable doubt' is the doubt which makes you hesitate as to the correctness of the conclusion which you reach. If under your oaths and upon your consciences, after you have fully investigated the evidence and compared it in all its parts, you say to yourself I doubt if he is guilty, then it is a reasonable doubt. It is a doubt which settles in your judgment and finds a resting place there. Or as sometimes said, it must be a doubt as solemn and substantial as to produce in the minds of the jurors some uncertainty as to the verdict to be given. A reasonable doubt must be a doubt arising from the evidence or want of evidence and cannot be an imaginary doubt or conjecture unrelated to evidence.
- E
- F [52] Persoalannya di sini adakah pembelaan tertuduh itu telah menimbulkan satu keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan terhadap kedua-dua pertuduhan tersebut?
- G [53] Mengenai penafian tertuduh yang dia telah merogol si mati, mahkamah ini tidak menerima penafian tertuduh itu. Tertuduh sendiri mengakui bahawa dia berada di dalam longkang bersama si mati selama 15 minit. Dalam hubungan ini pakar SP6 mendapati profil DNA yang didapati daripada bahagian pubik si mati mengandungi kesan air mani yang berpadanan dengan profil DNA yang didapati daripada sample darah tertuduh. Berdasarkan keterangan yang diberikan maka telah dibuktikan bahawa kesan air mani yang ada pada bahagian pubik si mati adalah air mani tertuduh. Seterusnya, pakar patologi dalam keterangannya menyatakan bahawa terdapat kesan kecederaan pada bahagian sulit si mati yang berkemungkinan disebabkan oleh kemasukan objek seperti kemaluan seorang lelaki. Dengan yang demikian, mengambilkira kesemua keterangan ini secara keseluruhan, mahkamah ini tiada keraguan langsung bahawa dalam masa 15 minit itu tertuduh telah merogol si mati. Tertuduh sendiri mengakui pada pagi yang berkenaan dia mempunyai niat merogol si mati. Dalam longkang tersebut tertuduh mempunyai peluang untuk melakukan jenayah rogol ke atas si mati sepertimana niatnya itu. Tertuduh telah mengambil kesempatan atas peluang tersebut. Mahkamah ini tidak menerima cerita tertuduh yang
- H
- I

kononnya dia tidak merogol si mati disebabkan si mati dalam keadaan haid. Pembelaan tertuduh tidak menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah bagi kesalahan merogol.

A

[54] Mengenai kesalahan membunuh, mahkamah ini mendapati bahawa keterangan tertuduh sebenarnya adalah konsisten dengan beberapa aspek penting kes pendakwaan. Ini adalah kerana daripada keterangan tertuduh sendiri selepas si mati jatuh ke longkang tersebut si mati masih hidup kerana tertuduh telah menggunakan tangannya untuk menutup mulut si mati dan si mati meronta-ronta dalam longkang tersebut. Mengikut tertuduh terdapat air dalam longkang yang mana paras air pada masa itu setakat belakang telinga si mati yang terbaring dalam longkang.

B

C

[55] Kesimpulan yang tidak dapat dibendung adalah, disebabkan oleh kerana tertuduh hanya menggunakan sebelah tangan sahaja sudah tentu tertuduh menggunakan tenaga yang kuat untuk menutup mulut dan menekan bahagian muka dan kepala si mati sebelum melakukan perbuatan rogol ke atas si mati dalam longkang tersebut. Begitu juga, mengambilkira keseluruhan keterangan, termasuk fakta bahawa tertuduh telah merogol si mati, tiada asas untuk melayan kemungkinan bahawa tertuduh melakukan apa yang dilakukannya tanpa mengetahui perbuatannya terhadap si mati dalam longkang itu dengan menekan bahagian muka dan kepala si mati dalam longkang yang terdapat air adalah amat berbahaya dan bahawa ia akan besar kemungkinan menyebabkan kematian si mati.

D

E

F

[56] Setelah menimbang dan memperhalusi dengan teliti pembelaan tertuduh, mahkamah ini mendapati bahawa pembelaan tertuduh langsung tidak menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah bahawa tertuduh semestinya mengetahui perbuatannya terhadap si mati dalam longkang itu dengan menekan bahagian muka dan kepala si mati dalam longkang yang terdapat air adalah amat berbahaya dan bahawa ia akan besar kemungkinan menyebabkan kematian si mati.

G

[57] Oleh yang demikian, mahkamah ini mendapati pihak pendakwaan telah membuktikan tanpa keraguan yang munasabah pertuduhan terhadap tertuduh bagi pertuduhan pertama dan kedua. Tertuduh didapati bersalah dan disabitkan dengan kesalahan-kesalahan tersebut.

H

#### HUKUMAN

I

[58] Bagi pertuduhan pertama iaitu membunuh, mahkamah ini menjatuhkan hukuman mati ke atas tertuduh. Selanjutnya mahkamah mengarahkan tertuduh digantung pada leher sehingga mati.

- A [59] Mengenai kesalahan rogol, tidak boleh dipertikaikan lagi bahawa kepentingan awam adalah faktor utama dalam penghukuman sebagai memberi satu pengajaran kepada tertuduh dan perlindungan kepada masyarakat sebagaimana yang diputuskan dalam kes *Rex v Kenneth John Ball* (1951) 35 Cr App R 164:
- B In deciding the appropriate sentence a court should always be guided by certain considerations. The first and foremost is the public interest. The criminal law is publicly enforced, not only with the object of punishing crime, but also in the hope of preventing it. A proper sentence, passed in public, serves the public interest in two ways. It may deter others who might be tempted to try crime as seeming to offer easy money on the supposition, that if the offender is caught and brought to justice, the punishment will be negligible. Such a sentence may also deter the particular criminal from committing a crime again, or induce him to turn from a criminal to an honest life. The public interest is indeed served, and best served, if the offender is induced to turn from criminal ways to honest living. Our law does not, therefore, fix the sentence for a particular crime, but fixes a maximum sentence and leaves it to the court to decide what is, within that maximum, the appropriate sentence for each criminal in the particular circumstances of each case.
- C Not only in regard to each crime, but in regard to each criminal, the court has the right and the duty to decide whether to be lenient or severe.
- D
- E [60] Mahkamah bersetuju bahawa kesalahan rogol adalah satu kesalahan yang serius dan dengan yang demikian tertuduh sewajarnya dihukum di atas kesalahan yang tertuduh telah lakukan. Dalam kes *Mohamed Jusoh bin Abdullah & Anor v Public Prosecutor* [1947] MLJ 130 Willan HB berkata:
- F In our view no sentence can be assessed by a simple mathematical formula. Many factors must be taken into account according to the circumstances of attention to the matters which should be taken into account in fixing punishments as set out in *Halsbury's Laws of England* (Hailsham Edition) Vol 9, para 365:
- G The court, in fixing the punishment for any particular crime, will take into consideration the nature of the offence, the circumstances in which it was committed, the degree of deliberation shown by the offender, the provocation which he has received, if the crime is one of violence, the antecedents of the prisoner up to the time of sentence, his age and character.
- H [61] Setelah mahkamah menimbangkan semua faktor yang di atas, mahkamah berpendapat bahawa hukuman yang sesuai dan wajar terhadap tertuduh dalam keadaan kes ini bagi pertuduhan kedua iaitu merogol ialah 20 tahun penjara dan 15 sebatan rotan.
- I *Tertuduh disabitkan dan dihukum dengan hukuman mati untuk pertuduhan pertama dan dipenjarakan 20 tahun dan 15 sebatan untuk pertuduhan kedua.*

Dilaporkan oleh Mashrifah Ravendran